

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Joannis Ulrici L.B. De Cramer, Cameræ Imperialis Assessoris, Observationum Juris Universi Ex Praxi Recentiori Supremorum Imperii Tribunalium Haustarum

Adeoque Non Solum Iis, Qui In Eadem Consulendo, Advocando,
Procurando, Vel Judicando, Sed Et Aliis, Qui in Praxi Judiciorum Germaniæ
Inferiorum Versantur, Imo Et Doctoribus Ac Professoribus, Qui In
Academiis Jurisprudentiæ Universæ Pragmaticæ Excolendæ Et Tradendæ
Operam Navant, Perutilium

**Cramer, Johann Ulrich von
Darmstadii, MDCCXCI**

Titelblatt

urn:nbn:de:gbv:45:1-11478

JOANNIS ULRICI L. B. DE CRAMER,
CAMERÆ IMPERIALIS ASSESSORIS,

OBSERVATIONUM
JURIS UNIVERSI

EX
PRAXI RECENTIORI SUPREMORUM
IMPERII TRIBUNALIUM HAUSTARUM

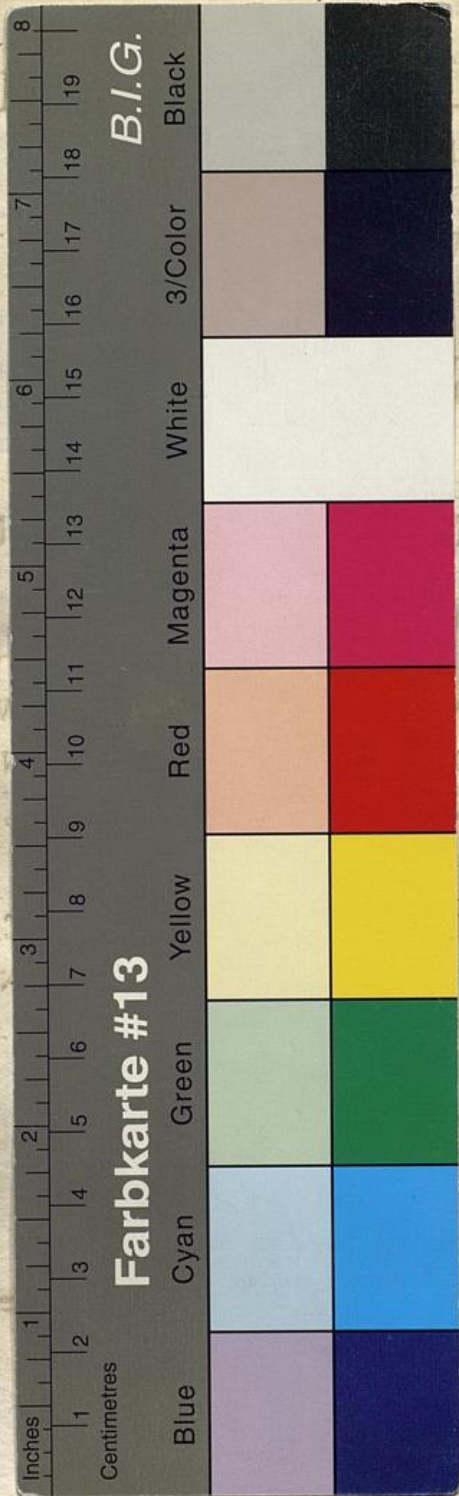
ADEOQUE
NON SOLUM IIS, QUI IN EADEM CONSULENDO, ADVOCANDO,
PROCURANDO, VEL JUDICANDO, SED ET ALIIS, QUI IN PRAXI
JUDICIORUM GERMANIÆ INFERIORUM VERSANTUR,

IMO ET
DOCTORIBUS AC PROFESSORIBUS, QUI IN ACADEMIIS
JURISPRUDENTIÆ UNIVERSE PRAGMATICÆ EXCOLENDE
ET TRADENDÆ OPERAM NAVANT, PERUTILIUM.

T O M. I V.

D A R M S T A D I I,
M D C C X C I.

INDEX OBSERVATIONUM.

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
995. Appellari etiam potest coram Judice ad quem.	1
996. In causis Mandatorum S. C. equidem ad replicandum, minime vero ad duplicandum, absque venia, sicut in causis Mand. C. C., neque ad triplicandum, neque ad duplicandum, sed ad submittendum sub præjudicio, feruntur in Camera Imperiali terminatoriæ.	2
997. In causis Mandatorum non semper vel paritorie vel cassatorie pronunciandum, sed interdum sententia media ferenda est.	3
998. An privata Hypotheca ad Effectum præferentiæ præ chirographariis creditoribus valeat, dignoscendum est juxta leges situs rei oppignoratæ, ubicunque etiam locorum & à quocunque oppignoratio facta fuerit.	3
999. An juxta legem fin. §. fin. ff. de contrahend. Emt. venditio reddituum annuorum ex certo fundo quotannis præstandorum, fundum afficiat, nec ne?	4
1000. Non semper exigi potest, ut testes extranei, mediantibus requisitorialibus, in foro domicilii sui examinentur.	6
1001. Quodsi mutatio feudi, velut fœminini in masculinum, probetur, haud absque petitione principii provocatur ad solam literarum investituræ priorum & posteriorum contrarietatem.	8
1002. De Regali Jurisdictionis Forestalis.	10
1003. Si Processus Appellationis decreti, eorum autem expeditio ab Appellante in Judicio ad quod obtineri non potuit; consequenter nec eorum insinuatio, nec productio possibilis fuit, saltem ipsius culpæ imputari non potest; Fatale reproducendæ non currit, etsi Appellans culpam in eo commisisset, quod nimis sero moram apud Judicem superiorem purgaverit; neque adeo Appellatio pro deserta declarari potest.	21
1004. Ordinatio Cameralis rite insinuata operatur præventionem fori ratione Judicii Imperialis Aulici.	23
1005. Confirmatio Observat. DCCX.	23
1006. Quomodo Testamentum Judiciale in Camera Imp. condatur?	24
1007. Dilationi Debitori à majori parte Creditorum concessæ minor pars accedere tenetur, adeo ut à creditoribus hujus partis Actiones particulares contra debitorem institui nequeant, idque vi Legis Rhodiæ de jactu.	25
1008. In Contractibus aleæ, in specie Lotteriis, æqualis spes lucri, & metus damni esse debet.	26
1009. Juramentum suppletorium non semper Actori probanti, sed quandoque Reo reprobanti deferri potest, si ita visum fuerit Judici.	27
1010. Ubi occurrit Collisio privilegiorum Cæsareorum, ibi cessat jurisdictio Magistratus Bibliopolarum, & subintrat jurisdictio der Bücher, Commission & Judicii Imp. Aulici.	29
1011. De Prævalentia causæ in concursu Creditorum, seu fundamento Prælationis eorundem, ejusque æstimatione.	31
1012. Expensæ litis, in quas in Instantia prima Appellans condemnatus, in secunda non remissæ, ab eo solvendæ sunt.	33
1013. Res judicata causæ veræ inniti debet, etsi pro veritate habeatur, & de non Ente Ens facere dicatur.	33
1014. Renunciatio Juri competenti, velut Remedio Juris, verb. gr. Restit. in Int facta, re adhuc integra facta dicenda non est, si pars adversa expensas fecerit.	33
1015. Confirmatio judicialis transactionem contradictam validam non reddit, desuperque interposita Appellatio pro frivola haberi nequit.	34
1016. Solutio à Mandatariis & Administratoribus facta ex bonis alienis Principalis, nempe Debitoris, nec propriis facta præsumenda est.	35

